ЧЫРВОНКА
ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА
6 СНЕЖНЯ 2012 г.
ЧАЦВЕР
№ 23 (15709)
Выдаецца з 21 красавіка 1921 года

Класныя навіны

МНЕ 12 ГАДОЎ, І Я НЕ КУРУ... ПАВОДЛЕ КАНТРАКТА

Хочаце, каб падлетак уяўляў сабой эталон паслухмянасці? Заключыце з ім дамову!

ІНФАРМАЦЫЯ пра тое, што ў некаторых мінскіх школах пад абавязацельствамі не ўжываць алкаголь і не курыць падпісваюцца шасцікласнікі, напачатку выклікала ў рэдакцыі цэлы выбух жартаў: «Запытайся, ці выгадныя ўмовы і ці збіраецца нехта працягваць кантракт надалей?». Нешта падобнае, шчыра сказаць, круцілася і ў маёй галаве.

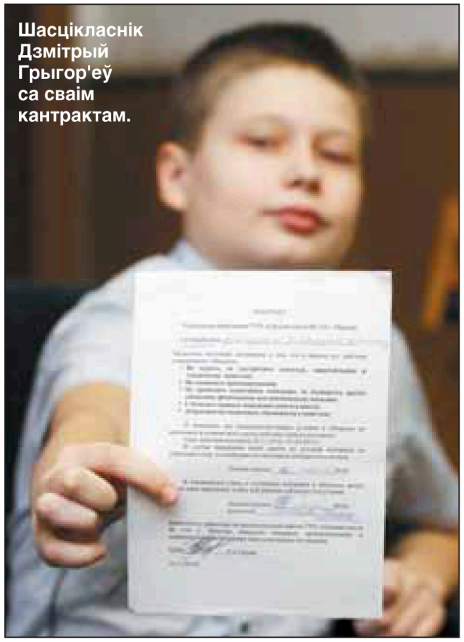

Шасцікласнік Дзмітрый Грыгор'еў са сваім кантрактам.

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

Ага, паставіў, значыць, подпіс, а пасля, калі раптам парушыш хоць адзін з пунктаў кантракта — будзеш пакутаваць ад дакораў сумлення? А калі спакуса даведацца, што ж такога смачнага, напрыклад, у чырвоным віне, акажацца больш моцнай, чым абавязацельствы, пад якімі падпісаўся, і шасцікласнік такі не ўтрымаецца і ціхенечка паспытае віно на язык? Якія спагнанні прадугледжаны кантрактам?

...У школе нас сустракаюць яшчэ на ўваходзе і праводзяць да кабінета псіхолага.

— Чаму шасцікласнікі? Якраз у такім узросце, у дванаццаць гадоў, у падлетка ўзнікае жаданне адчуць сябе дарослым. І перш за ўсё — паспытаць забароненае. Цыгарэты, алкаголь — пра наркотыкі нават казаць страшна. Каб нашы вучні зразумелі, як гэта дрэнна, мы вырашылі прывіць ім гэтае разуменне цяпер, каб не было позна, — тлумачыць **педагог-псіхолаг сярэдняй школы № 116 г. Мінска Вольга ЖМАЧЫНСКАЯ** і дастае стос папер, запоўненых дзіцячым почыркам.

Вось яны, «сакральныя» дамовы з бацькамі, свядомасцю і сваім сумленнем! Школьнікі, як сур'ёзныя дзелавыя людзі, паставілі свае подпісы пад абяцаннямі «не курыць, не ўжываць алкаголь, наркатычныя і таксічныя рэчывы, не здзяйсняць правапарушэнняў». Акрамя таго, у кантракце ёсць такія пункты: не праяўляць агрэсіўныя паводзіны, не падвяргаць іншых прыніжэнню, фізічнаму і псіхічнаму гвалту і добрасумленна выконваць абавязкі вучня.

(Заканчэнне на 2-й стар. «ЧЗ».)

Прыгожы крок да дыялогу

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

ЗРАЗУМЕЕШ КУЛЬТУРУ — ЗНОЙДЗЕШ СЯБРА

ФЕСТЫВАЛЬ нацыянальных культур у Гродне ўжо стаў традыцыйным святам, на якое з'язджаюцца прадстаўнікі розных народаў з усіх куткоў Беларусі. Папулярнасць набывае і Фестываль нацыянальных культур сярод студэнтаў універсітэтаў. У Ліцэі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта прайшло ўжо чацвёртае студэнцкае мерапрыемства гэтай накіраванасці.

Студэнцтва International

У фестывалі прынялі ўдзел студэнты васьмі ВНУ. Дарэчы, у гэтым годзе ў ім упершыню выступілі студэнты з Гродна.

Усе ўдзельнікі прайшлі адбор унутры свайго ўніверсітэта, таму на сцэне прадэманстравалі свае здольнасці самыя цікавыя выступоўцы як з Беларусі, так і з Азербайджана, Кітая, Туркменістана, Турцыі, Малайзіі, Нігерыі, Ірана, В'етнама, Намібіі, Ганы, Гвінеі і Сірыі.

Сярод гледачоў былі прадстаўнікі пасольства Турцыі і Ірана. Падтрымаць сваіх сяброў і аднакурснікаў прыйшлі і самі студэнты — як беларускія, так і замежныя. Дарэчы, аўдыторыя вельмі цёпла прымала артыстаў.

Танга з... Кітая

Не дзіўна, што актыўны ўдзел у канцэрце прынялі кітайскія студэнты. Іх шмат і ў мінскіх ВНУ, і ва ўніверсітэтах іншых гарадоў Беларусі. У прыватнасці, студэнт педагагічнага факультэта Гродзенскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Янкі Купалы «ўзарваў» залу клубным танцам і песняй. Хлопец прымусіў гледачоў адчуць сябе ў начным клубе, некаторыя дык наогул... падтанцоўвалі седзячы.

(Заканчэнне на 5-й стар. «ЧЗ».)

ЗРАЗУМЕЕШ КУЛЬТУРУ — ЗНОЙДЗЕШ СЯБРА

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

Ван Лінь, зямлячка «клубнага артыста», выканала кітайскі народны танец «Маладая дзяўчына», паказаўшы вялікую ролю традыцый у кітайскім грамадстве. А вось кітайскія студэнты з Акадэміі музыкі стварылі ў зале атмасферу далёкай Аргенціны. Танга (дуэт скрыпкі і фартэпіяна) было сапраўды хвалюючым і загадкавым. Не абышлося і без кур'ёзу: пасля таго, як дуэт атрымаў кветкі і падарунак, хлопцы чамусьці не сыходзілі, а працягвалі стаяць на сцэне. Відаць, спадабаліся авацыі публікі?

«Студэнткай БДУ быць прэстыжна...»

Туркменаў у Беларусі вучыцца таксама нямала. І гледачоў яны парадавалі некалькімі нумарамі: ігрой на фартэпіяна, танцам джыгіта ў выкананні хлопцаў і танцам «Галпініі» ў выкананні дзяўчат. Джэйран Шамухамедава, студэнтка першага курса спецыяльнасці «Рамана-германская філалогія» філалагічнага факультэта БДУ, расказала пра сваю вучобу ў нашай краіне:

— У Беларусі вучыцца вельмі шмат туркменаў, таму я таксама вырашыла атрымаць тут адукацыю. У выніку я паступіла на філалагічны факультэт БДУ, тым больш, што быць студэнтам гэтай навучальнай установы вельмі прэстыжна. Каб развіваць сваю рускую мову, папрасіла, каб мяне залічылі ў групу беларускіх студэнтаў. Яны ставяцца да мяне ўважліва і дружалюбна, а калі мне што не зразумела — тлумачаць. Выкладчыкі таксама вельмі падабаюцца.

«Разынка» хору «Дамінанта»

Асобна трэба спыніцца на выступленні інтэрнацыянальнага хору «Дамінанта» з Беларускага дзяржаўнага медыцынскага ўніверсітэта. Яго дырыжор — Філіпус Ітэмбу з Намібіі, студэнт чацвёртага курса, а мастацкі кіраўнік — Ірына Фацьянава. Чыстыя галасы гучалі надзвычай зладжана. Паказальна, што ўдзельнікі хору паходзяць з розных краін: Намібіі, Лівана, Камеруна, Нігерыі, Літвы, Украіны, Туркменістана і, натуральна, з Беларусі. Пра хор распавяла **Ала Шарапа, старшыня Асацыяцыі замежных выпускнікоў БДМУ, куратар і педагог-арганізатар хору «Дамінанта»:**

— Хору ўжо шэсць гадоў. Гэта адзіны інтэрнацыянальны хор не толькі ў Беларусі, але і ў Садружнасці Незалежных Дзяржаў! Калі да мяне прыйшлі студэнты з Нігерыі (а іх было каля 20), я выкладала ў іх рускую мову і рыхтавала вечар для першакурснікаў «Давайце пазнаёмімся». Пачуўшы іх спевы — а самадзейнасцю я займаюся больш за 30 гадоў, — адразу зразумела, што тэрмінова трэба ствараць хор. А праз два гады ў хоры былі ўжо прадстаўнікі 13 краін свету. Зараз тут спяваюць і нашы выпускнікі — Абрахам Джэрэмая з Нігерыі, урач-уролаг, ардынатар і Анастасія Бандарэнка, урач-анестэзіёлаг. Дарэчы, у нашым хоры ёсць пяць інтэрнацыянальных сем'яў, у якіх падрастаюць дзеці.

Рытмы нігерыйскага карнавалу

Упершыню ў фестывалі прыняў удзел студэнт з Малайзіі. Макеш Муту Ірупан выступіў з валынкай. Сваімі выступленнямі ўзрушылі аўдыторыю студэнты з Азербайджана і Ірана, а нігерыйскі студэнт яркім песенным нумарам не толькі ўскалыхнуў залу, але і прымусіў падтанцоўваць і падпяваць яму з залы сваіх землякоў. Магчыма, нумар стваraўся пад уплывам карнавальных традыцый (штогод у лістападзе ў Абуджы, сталіцы Нігерыі, праходзіць карнавал). Так ці не, але выступленне атрымалася выдатным.

Дыялог пад «Васільковым небам»

Фінальным выступленнем стала «Васільковае неба» ў выкананні спявачкі з Кубы Луселіі Ролдан: песня прагучала вельмі шчыра і амаль без акцэнту. Нездарма Луселія атрымала на «Славянскім базары — 2012» прэмію імя У. Мулявіна «За лепшае ўвасабленне нацыянальнай тэмы і высокае выканаўчае майстэрства».

Фестываль нацыянальных культур — міжуніверсітэцкі, нацыянальны ці міжнародны — не проста канцэрт з удзелам прадстаўнікоў розных нацыянальнасцяў. Гэта вельмі важны крок да разумення іншай культуры: розныя і, разам з тым, мы ўсе — вельмі-вельмі падобныя.

Надзея ЮШКЕВІЧ.
Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.